

Heldendaad van Harm van Doorn

In het brievenboek van de burgemeester vond ik onderstaande kladversie van een brief. Het vertelt het verhaal over de heldendaad die Harm van Doorn op 5 februari 1825 verrichte. Vandaag 200 jaar geleden.

De brief:

“ De naam van schipper Harm van Doorn wonende te Hasselt verdient ook met roem vermeld en onder die menschen gerankschikt die hun leven in de watersnood van den 4 en 5 februarij 1825 in gevaar hebben gesteld om dat van anderen te redden. In den morgen van de vijfden februarij tussen acht en negen uren begaf hij zich ten versoeke van burgemeester J. Freislich, niettegenstaande dat anderen dit geweigerd hadden, met zijn vaarttuig, zijnde een overdekte geboeide zomp, van de stad en doorkliefde den verschrikkelijke golven tot redding van menschen. Met veel moeite en inspanning en kracht gelukte het hem de huizen aan de Hasselter Dijk te bereiken en de personen welke in levensgevaar waren in zijn vaarttuig in te nemen. Zelfs eenige vrouwen die op gene andere wijze te redden waren, waaronder zich ene vrouw bevond die hare bevalling elk ogenblik tegemoet zag, droeg hij over de dijk door het water op zijn schouders en stelde zich also bloot aan de golven, maar zijnen moed deed hem zijn zwaar en moeilijk werk met beleid en voorzichtigheid ten uitvoer brengen. Nadat hij de bewoners van de huizen van deze stad in zijn vaarttuig had genomen, voer hij de dijk verder langs en nam uit die huizen personen die op de zolders, de daken en andere plaatsen waren gevlugt doch aldaar een gewisse dood tegemoet zagen in zijn vaarttuig mede. Toen hij veertig personen in zijn vaarttuig gered had en zijn kragten niet meerder toelieten, keerde hij naar de Stad terug en het geluk had alle die personen daar behouden aan te brengen.

Volgens getuigenis en verklaring dezer geredde personen zoude de meesten van hen door den alles verwoestende storm zijn omgekomen zoo meergenoemde schipper Harm van Doorn hen niet had gered. Op de vierden had de genoemde schipper ook reeds duidelijke bewijzen van zijn bereidheid betoond door eenige ingezetenen in de lage gedeelten en kleine huisjes buiten de Stad Hasselt wonende bij anderen wier huizen hoger gelegen zijn, onder te brengen en hun also voor het gevaar te behoeden. Om ook dit edel doel te bereiken, moest hij op enige plaatsen 3 of 4 voet diep door het water lopen en degene die niet konden gaan op zijn schouders dragen.

Zodat deze man niet alleen met roem mag worden genoemd, maar hem wel eenen eerepenning geschonken mag worden om hem en anderen in het vervolg, tot zulke en dergelijke edele daden aan te moedigen en aan te sporen”.

Ergens in Hasselt zou een standbeeld voor hem moeten worden opgericht.

Zie ook de brief op de volgende bladzijde

